

Dosarul nr. 2ra-214/2021

prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul central (jud. S. Pleșca)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, A. Bostan, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

10 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Crețu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Crețu împotriva lui Nicolae Lebedinschi cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Nicolae Lebedinschi și a fost modificată hotărârea din 17 ianuarie 2020 a Judecătoriai Căușeni, sediul central,

c o n s t a t ă:

La 16 august 2019 Vasile Crețu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Lebedinschi cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin procesul verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI03869380 din 23 noiembrie 2017, pârâtul Nicolae Lebedinschi, a fost tras la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (2) și art. 354 Cod Contravențional, menționând că, la data de 13 noiembrie 2017 în jurul orelor 10:30, în stradă, Nicolae Lebedinschi l-a maltratat, provocându-i vătămare ușoară a integrității corporale. Prin același proces-verbal, pârâtului i-a fost aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime de 60 u.c. sancțiune executată de pârât prin achitarea amenzii stabilite în timp de 72 ore în sumă de 1500 de lei (50%).

A mai invocat reclamantul, că prin acțiunile contravenționale ale pârâtului, de maltratare și acostare jignitoare, i-a fost cauzat un prejudiciu moral, deoarece i-au fost cauzate suferințe psihice exprimate prin frustrare, suferințe fizice exprimate prin dureri fizice ca urmare a leziunilor cauzate de mai bine de jumătate de an de zile, prejudiciu pe care îl estimează în valoare de 75000 de lei, pe care îl consideră proporțional cu prejudiciul moral adus prin acțiunile pârâtului.

A solicitat Vasile Crețu încasarea de la Nicolae Lebedinschi în beneficiul său a sumei de 75000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 17 ianuarie 2020 a Judecătoriai Căușeni, sediul central, acțiunea depusă de Vasile Crețu a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din

contul lui Nicolae Lebedinski în beneficiul lui Vasile Crețu suma de 9000 de lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție și suma de 500 de lei cu titlu de cheltuielile de asistență juridică. Au fost încasate de la Nicolae Lebedinski în beneficiul statului cheltuielile de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 100 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea soluției sale, prima instanță a reținut că, prin acțiunile ilicite ale pârâtului, reclamantului i-a fost cauzat prejudiciu moral care se manifestă prin frustrare, suferințe fizice exprimate prin dureri fizice ca urmare a leziunilor cauzate, respingând astfel argumentele părții pârâte, referitor la faptul că reclamantul urma obligatoriu să probeze atât faptul survenirii prejudiciului moral propriu zis cât și mărimea compensației solicitate, or pârâtului i-a fost întocmit proces verbal cu privire la contravenție, constatând că, prin acțiunile ilicite ale pârâtului, reclamantului i-a fost adus prejudiciu moral care se manifestă prin maltratare provocându-i vătămare ușoară a integrității corporale.

La 27 ianuarie 2020 Nicolae Lebedinski a contestat cu apel hotărârea primei instanțe solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 09 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Nicolae Lebedinski, a fost modificată hotărârea din 17 ianuarie 2020 a Judecătorei Căușeni, sediul central prin micșorarea cuantumului prejudiciului moral cauzat prin contravenție de la suma de 9000 de lei la suma de 2000 de lei.

În susținerea soluției date Colegiul instanței de apel a conchis, că prima instanță corect a constatat circumstanțele pricinii, corect a identificat și aplicat cadrul legal, deoarece potrivit probelor existente se atestă cert existența răspunderii delictuale a pârâtului/apelant față de reclamant/intimat. Or, apelantul Nicolae Lebedinski nu neagă comiterea faptei contravenționale, constatate printr-o decizie a agentului constator, devenită irevocabilă.

Astfel, instanța de apel a respins invocările apelantului, privind admiterea acțiunii de către prima instanță în lipsa probelor admisibile deoarece, după cum s-a indicat anterior, prima instanță corect și întemeiat a concluzionat despre existența răspunderii delictuale a contravenientului Nicolae Lebedinski în raport cu victima contravenției Vasile Crețu și, corespunzător, a obligației primului de a repara prejudiciul moral cauzat prin fapta ilicită comisă.

Însă, Colegiul instanței de apel a constatat incorectitudinea soluției primei instanțe privind cuantumul despăgubirii. Or, cuantumul prejudiciului moral în echivalent bănesc, dispus spre încasare de instanță, de 9000 de lei este unul exagerat și disproportionat cu circumstanțele obiective a faptei ilicite comise, gradul și pericolul social al acesteia, scopul urmărit de contravenient și consecințele survenite, urmare a cărui fapt cuantumul prejudiciului moral în echivalent bănesc necesită a fi micșorat, cu stabilirea unui quantum rezonabil, proporțional și suficient pentru a compensa retrăirile, frustrările și disconfortul moral-psihologic cauzat victimei contravenției.

În situația descrisă și făcând o evaluare în mod echitabil a factorilor descriși: fapta ilicită, caracterul și gravitatea acesteia, consecințele survenite, comportamentul celui vinovat în coraport cu victimele, instanța de apel consideră că dauna morală în mărime de 2000 de lei, păstrează un raport rezonabil de proporționalitate cu prejudiciul moral suferit, iar echivalentul bănesc al

prejudiciului moral pretins de reclamantul Vasile Crețu în sumă de 75000 de lei, cum și cel acordat de prima instanță, în sumă de 9000 de lei este unul excesiv, exagerat și vădit disproporționat cu situația constatată și descrisă de instanță de apel.

La 18 decembrie 2020 Vasile Crețu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală și neîntemeiată motive pentru care urmează a fi casată.

Prin notificarea din 04 ianuarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 15 ianuarie 2021 Nicolae Lebedinschi a recepționat copia recursului declarat de Vasile Crețu, însă nu s-a folosit de dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel la 11 septembrie 2020 a expediat în adresa părților copia deciziei din 09 iulie 2020, iar la materialele dosarului lipsesc date prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurent. Astfel, recursul declarat de 18 decembrie 2020 de către Vasile Crețu se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vasile Crețu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasile Crețu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Crețu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru